

Πώς δέχεται ο Θεός τη μετάνοια

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Σεπτεμβρίου 4, 2017

Ένας αδελφός πολεμήθηκε από τον δαίμονα της πορνείας, και κάποτε που περνούσε από κάποια κωμόπολη της Αιγύπτου, έτυχε να δει μια γυναίκα όμορφη, θυγατέρα του ιερέα των ειδωλολατρών, και αμέσως την ερωτεύτηκε. Πήγε λοιπόν στον πατέρα της και του είπε: «Δώσε μου την κόρη σου για γυναίκα». Εκείνος του αποκρίθηκε: «Δεν μπορώ να σου τη δώσω, πριν συμβουλευτώ τον θεό μου».

Πήγε λοιπόν στον δαίμονα (*) και τον ρώτησε: «Ήρθε κάποιος μοναχός και θέλει την κόρη μου. Να του τη δώσω;» Ο δαίμονας αποκρίθηκε: «Ρώτησέ τον αν αρνείται τον Θεό του και το βάπτισμα και τη μοναχική υπόσχεση». Γύρισε λοιπόν στον αδελφό ο ιερέας των δαιμόνων και του είπε: «Αρνείσαι τον Θεό σου και το βάπτισμα και τη μοναχική υπόσχεση;» Ο αδελφός συμφώνησε, και αμέσως είδε κάτι σαν περιστέρι να βγαίνει από το στόμα του και να πετά στον ουρανό.

Ξαναπήγε ο ιερέας στον δαίμονα και του είπε: «Εντάξει, συμφώνησε». Τότε ο δαίμονας του αποκρίθηκε: «Μην του δώσεις την κόρη σου για γυναίκα, γιατί ο Θεός του δεν απομακρύνθηκε από αυτόν, αλλά ακόμη τον βοηθά». Ξαναγύρισε λοιπόν ο μιανός ιερέας και είπε στον αδελφό: «Δεν μπορώ να σου τη δώσω, γιατί ο Θεός σου είναι μαζί σου και ακόμη σε βοηθά».

Όταν το άκουσε ο αδελφός, ήρθε σε κατάνυξη και συλλογίστηκε: «Ενώ ο Θεός με αξίωσε να λάβω τόσο πολλά αγαθά, από την αγαθότητά του και μόνο, εγώ ο άθλιος και ταλαίπωρος αρνήθηκα και αυτόν και το βάπτισμα και τη μοναχική υπόσχεση. Και αυτός με βοηθά και ακόμη δεν απομακρύνθηκε από εμένα που τον πρόδωσα με τέτοιο τρόπο. **Δεν πρέπει λοιπόν και εγώ να καταφύγω σε αυτόν, έχοντας θάρρος στην άπειρη αγαθότητά του;**»

Συνετισμένος λοιπόν κατευθύνθηκε στην έρημο, πήγε σε κάποιον γέροντα και του διηγήθηκε το γεγονός. Και ο γέροντας του είπε: «Κάθισε μαζί μου στη σπηλιά και νήστεψε τρεις εβδομάδες «ζευγάρια», δηλαδή δύο μέρες νηστικός και την τρίτη λίγο

να τρως, και εγώ θα παρακαλέσω για χάρη σου τον Θεό». Πραγματικά, ο γέροντας κοπίασε πολύ για χάρη του αδελφού και παρακάλεσε τον Θεό λέγοντας: «Σε παρακαλώ, Κύριε, χάρισέ μου αυτή την ψυχή, και δέξου τη μετάνοιά της». Και ο Θεός τον άκουσε.

Μετά τη μία εβδομάδα πήγε ο γέροντας στον αδελφό και τον ρώτησε: «Είδες τίποτε;» «Ναι», αποκρίθηκε εκείνος, «είδα το περιστέρι ψηλά στον ουρανό επάνω από το κεφάλι μου». Και ο γέροντας του είπε: «Πρόσεχε τον εαυτό σου και παρακάλεσε θερμά τον Θεό» και τον άφησε πάλι μόνο.

Όταν πέρασε και η δεύτερη εβδομάδα, πήγε πάλι ο γέροντας στον αδελφό και τον ξαναρώτησε: «Είδες τίποτε;» Εκείνος απάντησε: «Είδα το περιστέρι κοντά στο κεφάλι μου». Ο γέροντας τον συμβούλεψε και πάλι να προσέχει και να προσεύχεται και έφυγε.

Με τη συμπλήρωση και της τρίτης εβδομάδας ο γέροντας πήγε και του είπε: «Μήπως είδες τίποτε άλλο;» «Είδα», αποκρίθηκε, «ότι το περιστέρι ήρθε και κάθισε στο κεφάλι μου. Απλωσα το χέρι μου να το πιάσω, και αυτό μπήκε στο στόμα μου».

Ακούγοντάς το ο γέροντας ευχαρίστησε τον Θεό και είπε στον αδελφό: «Αυτό δείχνει ότι ο Θεός δέχτηκε τη μετάνοιά σου. Στο εξής να προσέχεις τον εαυτό σου». Και εκείνος είπε: «Από εδώ και πέρα θα μείνω μαζί σου, αββά, και δεν θα σε αποχωριστώ ως τον θάνατό μου». Και έμεινε πλέον ο αδελφός με τον γέροντα αχώριστος.

(*) Στους ασκητικούς, και γενικά στους χριστιανούς συγγραφείς, είναι κοινή η πεποίθηση, βασισμένη στην Παλαιά Διαθήκη, ότι οι θεοί των εθνών είναι δαιμόνια (Ψαλμ. 95:5).

(Από το βιβλίο: *ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ*, τόμος Α', Υπόθεση Α', σελ. 45. Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2001)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)